ствата, под гадярите със гамчиите. 2) шум, сечене от вълните на морето: Морето много гамчило. Ѝ Полифоновоѝ дадаба. 3) мъхурец, пъпнец, пруска що стане на стояща вода когато вали дъжд. Стар. говор, говорец, гъвгъри говор. Тарфодуз.

Гамвалъ

Гандё — дно, име на мъжр. в. Гъндо.

Гандяра, в. кандяра.

Ганения (ста) прл. неизм. достаточен, довоолствующ, щедър. в. Газебиджа. Един да е ганения, дет и доставя всичко изобилно

в Тракия

Ганов, градец на бъдо или Мраморно мо ре: Гено ке хора. тракийска тракийска Тракия

Ганоскам. гл. св. от Ганосвам.

Ганосвам, гувам, в. кагамнем

Ганосвия (ста) мр. в. кагайдрия

Ганозвия (ста) Чрета от Ганоз. Ганозвите били отнапрвд известни в България като единствени търговци на дър вено масло и на лимони, които ходеяли да продават из България с хати. Как то Лангерите (станимакалите) с вино и оцет.

Ганосвание

Ганчо име на мъжр. от Гане, Гайко

Ганчова сл. Новоселска Етерменска околия

Ганчовец, село Дрдновска околия.

Гарагакса, и — Гакша (ста) Чирт. свраки, от гръцкото то Каракаксе.

Гара-Гура звукоподражатено от говорене, гъгрене, гаргорене: гувам в'ядци Гара-Гура, дилякат се. Събрахме се Гара-Гура, кажи, рече.

Гарафра (ста) малък стъклен гальъ с'тъмна дъчка, горещ въглената мейка; сеня стъклен за вино: дай Гарафрата бре. рус. граерин

Гарвам (чет) враг, т.е. Гар врам, а не Галун пр. Гар врам. Гар врам или Гарвам ще кажа на досущ Гар врам е такъв що има по крилвте си жарки Гари (Кари, кестенчиви) това е за разлика от Галун, що сега не гледат вече на тая разлика. в. Гар. ~~Гарвамо~~

Гарвам, 1) сел. в. Габровска околия. 2) сл. в'Ябланска околия.

Гарвенец, Каменити чъмъ не Е.И. от Търново трябва да тръгне на СЗ от Арбанаси.

Гарванко един вид черно гроздье. Пк. 76.

Гарванов, а, о, — и (чет) За цвят: Очи виждане сини (сиви) — които имат гарна коса, от имат вр. Гарванови. 7. 58.

Гарчалък. сл. Балчишка околия.

Гарча (ста) 1) Ка гамка, чавка Храни Гарча дати вади очите ѝ. посл. Гладъ и неволята и Гарчата накарведе те да кажеш Славей. Ст. 28. 2) прозвище на човек, който много говори, но не свързано. 3) = Гарчия (ста) тъмно дъчо котве в'употребение у аратите

Гарчийка от Гар Гарчий. в. Гамгарийка.

Гарчичка ум. от Гарча

Гарчий, ~~ия, ~~ що Гар, а, о, рус. Карий, в. Гарчё

Гарчёрица ум. от Гарча

Гарчия (ста) ~~от~~ в. Онгария, медия, кукук и комар. Гайда свири на гарчия, тат играе на ракия посл. Погрешено у Дювар. с'два значения.

Гарчия, в. Гарчия.

Гарчия, а, о, — и (чет) от Гара, Гаруша

Гарчо име на мъжр. ~~от~~ или подобрено прякор от Гар, Гарчий, както вакъли от вакъл и Гарчо

Гаргарки (ста) един вид от старите пушки с'шпроки устия.

Гаракам, гл. дл. Н. Друмоли, Гаргорене, Гъгрене, Гъгрене и Гъгрене на прятел и играяме и пъчи, очуй Гаракаме. Пс. 11—12 гр. 140. в. Гара-Гура.

Гар, а, о, — и (чет) 1) рус. карий. Гари очи — Гъмнати очи, костенести, з и разлики от черни очи. 2) от Гарв, Гар и Гъгр изгорено, изгорено, стамало като сажди, от това у Западните българи, както и у сърбите Гара значи черна. Срв. турското кара

Гара, в. Гар и Гаруша.

Гарвамо (ста) в. Гарвалка, дрехата: ~~Дур~~ ~~Гарвамо~~

Дур да Гарвам подъ Лве. В. 284. Кръвоведен Гарвам. гр. 54. Гарвам, Гарвамо очите не вади. посл. Една голъмка черна птица, която захрани с'пръвите тела. найгрво ~~от~~ и сте рава очите на пръвото тело. Прит. 30; 17. Казва се че гарваните изядат телетата сиромасите могъ да са захранят, Иов. 38; 41. Псал. 148; 9.

Гарга Битен, отдавно бяло с'кого трябвя ку четата, Гарги ти

Гарвалка (ста) Кото, шум от Граденъвето не Гарвалки, Гарги, или от вик на Дъжд: Ди Гъдъм Гарвалката, та ск нищо не чуе.

Гардика (ста) в. Гредика.

Гардъ гл. в. Градъ.

Гарий (чет) прл. неизм. Сирак = грелязно орде с'кого трябвя Кочъ от тел.

Гарчё, Зват. тад. от Гарий, кастанока: Гано Гарчё, Гангарийчицеле.

Гарче (ста)

Гарчо име на мъжр. ~~от~~ или подобрено прякор от Гар, Гарчий, както вакъли от вакъл и Гарчо

Гаргорки